

РЕШЕНИЕ

№ 3050

гр. София, 05.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 27.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **7632** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр с чл.29 ал.8 от Закона за общинската собственост (ЗОС).

Образувано е по жалба на М. А. Д., ЕГН [ЕГН], чрез адв. С. Ц. – САК, в качеството ѝ на наследница на А. Д. А. (починал) срещу мълчалив отказ на Кмета на СО да бъде обезсилена Заповед за отчуждаване на ПИ по реда на глава III от ЗОС № СОА18-РД40-101 от 20.09.2018г. на Кмета на СО.

В жалбата се излагат твърдения, че в срока по чл. 29 от ЗОС не е било изплатено определеното в заповедта за отчуждаване парично обезщетение, поради което същата следва да бъде обезсилена.

Изтъква се, че след като в законовия срок административният орган не се е произнесъл, то е налице мълчалив отказ да бъде издаден исканият административен акт. В заключение се иска мълчаливият отказ да бъде отменен като незаконосъобразен.

В съдебно заседание изложените доводи се поддържат от процесуалният представител на жалбоподателя. Акцентира се на обстоятелството, че собственикът на отчуждения имот, чиито наследник се явява жалбоподателката, не е бил уведомен за обстоятелството за извършено плащане по служебно открита му сметка и за това обстоятелство се разбира едва в настоящото дело. Оспорва се служебното откриване

на тази сметка, времето на откриването ѝ и преведената сума. В тази връзка се претендира отмяна на мълчаливия отказ на кмета на СО, както и обезсилване на Заповед № СОА18-РД40-101 от 20.09.2018г. на Кмета на СО. Претендират се направените по делото разности.

Ответникът- Кмет на Столична община,редовно уведомен, не се представлява.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за отчуждаване на ПИ по реда на глава III от ЗОС № СОА18-РД40-101 от 20.09.2018г. на Кмета на СО, на основание чл. 25, ал. 2 във връзка с чл. 21 и чл. 25 от ЗОС, е отчужден ПИ с проектен идент. 68134.609.819, с площ за отчуждаване 45 кв.м., и е определен размер на равностойното парично обезщетение от 1 894,50 лева за собственика на имота А. А..

С писмо, изх. № СИС17-ПП00-2/332/16.06.2017г. от директор на Дирекция „Инвестиционно отчуждаване“ във връзка с провеждането на отчуждителното производство по реда и условията на гл. III от ЗОС са поискани да бъдат представени копия от документи, касаещи ПИ 68134.609.239 по ККР,[жк], като изрично е посочено, че в процеса на производството ще бъде необходимо да бъде предоставен документ за банкова сметка.

Със Заявление рег. № СИС17-П00-2(75)/25.09.2017г. М. А. Х. (към момента на отчуждителното производство – пълномощник на А. А.), е представила нотариален акт за продажба по отношение на ПИ, препис от акт за смърт, удостоверение за наследници.

Заповед за отчуждаване на ПИ по реда на глава III от ЗОС № СОА18-РД40-101 от 20.09.2018г. на Кмета на СО е обжалвана от А. А. като с влязло в сила съдебно решение № 2583/15.04.2019 г. по адм. д. № 11726/2018г. на АССГ, 31-ви състав, жалбата е отхвърлена. За да постанови отхвърлителния диспозитив, в мотивната част на съдебното решение съдът е посочил и спазената от закона форма на заповедта, в това число посочен размер на обезщетението, търговска банка, в която то ще бъде внесено по сметка на правоимащите лица и за началната дата, от която ще започне изплащането.

Предвид обстоятелството, че собственикът А. А. и/или неговия пълномощник М. Х. не са представили банкова сметка за превеждане на определеното със заповедта равностойно парично обезщетение за отчуждаването на имота, служебно е открита банкова сметка на името на А. в Общинска банка. С платежно нареждане № 2943204/08.05.2019г. Столична община е превела паричното обезщетение в размер на 1894.50 лв. за отчуждаване на имота.

С молба до Кмета на СО от 08.06.2022г. жалбоподателя М. А. Д., в качеството ѝ на наследник на починалия на 15.04.2022г. А. Д. А., е поискала да бъде обезсилена Заповед за отчуждаване на ПИ по реда на глава III от ЗОС № СОА18-РД40-101 от 20.09.2018г. на Кмета на СО, на осн. чл. 29, ал. 8 от ЗОС, поради неизплатено определеното в заповедта за отчуждаване парично обезщетение.

На 22.07.2022г. чрез кмета на Столична община е депозирана настоящата жалба, насочена срещу мълчалив отказ на кмета на СО да обезсили въпросната заповед.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Нормите на чл. 29 от ЗОС не съдържа специални правила и регламентация относно срока за произнасяне на органа, респ. такива относно оспорването на изричен отказ за отмяна на влезлия в сила акт или ред за защита при непроизнасяне в срок по искането. При това положение следва да бъдат съобразени общите правила на АПК. Според чл. 58 от АПК мълчалив отказ се формира в производствата по издаване на индивидуални административни актове по Глава пета, Раздел I, когато сезираният административен орган не се произнесе в срок. По правилото на чл. 149, ал. 2 от АПК мълчаливият отказ подлежи на съдебно оспорване в едномесечен срок от изтичане на срока, в който административния орган е бил длъжен да се произнесе. Съобразявайки спецификите на производствата по отмяна на влезли в сила заповеди за отчуждаване, по правилото на чл. 47 от Закона за нормативните актове, съдът намира, че за неуредените в текстовете на чл. 31 и чл. 29 от ЗОС въпроси следва да се приложат разпоредбите на Глава шеста от АПК, които се отнасят до подобни случаи и отговарят на целта на акта.

По правилото на чл. 97, ал.1 от АПК, доколкото е поискано произнасяне от органа, при който се съхраняван административната преписка, двуседмичният срок за произнасяне тече от същата дата. Жалбата до кмета на СО е регистрирана с входящ номер от 08.06.2022 г., т.е. същата се явява подадена в законоустановения срок за оспорване, считано от 22.06.2022 г., на която дата е изтекъл срок за произнасяне на административния орган. При това положение жалбата се явява допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 29, ал. 6 ЗОС, ако в шестмесечен срок от влизане в сила на заповедта по чл. 25, ал. 2 или на съдебното решение, дължимото парично обезщетение не бъде преведено по сметка на собственика на имота, кметът на общината отменя заповедта за отчуждаването по искане на собственика, заявено в тримесечен срок от изтичането на шестмесечния срок за плащане.

Следва да се отбележи, че обезсилването на отчуждителната заповед не настъпва по силата на закона. При положение, че обезсилването на заповедта съгласно чл. 29, ал.8 ЗОС, е резултат от осъществяването на две нормативно предвидени условия, а и от гледна точка на правната сигурност, необходима е преценката на административен орган, която да бъде обективирана с издаването на писмен административен акт. Липсата на нормативно предвиждане в този смисъл сочи на непълнота на разпоредбата на чл. 29, ал. 8 ЗОС, която следва да бъде преодоляна с прилагането на разпоредби, отнасящи се до подобни случаи (чл. 46, ал. 2 ЗНА). Такава е разпоредбата на чл. 29, ал. 6 ЗОС, чието предвиждане се отличава от предвиждането на чл. 29, ал. 8 ЗОС по това, че отмяната се извършва не служебно, а по искане на собственика.

Правилата на чл. 29, ал.6 и ал.8 от ЗОС на свой ред регламентират самостоятелна процедура по отмяна на заповедта за отчуждаване на недвижими имоти за

задоволяване на общински нужди, респ. нейното обезсилване. Единствена предпоставка за провеждане на процедурата в тези случаи е фактът на неизплатено в 6-месечен срок от влизането в сила на заповедта по чл. 25, ал. 2 или на съдебното решение дължимото парично обезщетение по сметка на собственика на имота. Искане за отмяна на заповедта за отчуждаване може да се предяви в тримесечен срок от изтичането на срока за изплащане на обезщетението, ако до предявяването му дължимото парично обезщетение заедно с лихвите не бъде преведено по сметка на собственика на имота. В този смисъл ако в тримесечния срок не бъде направено искане за отмяна на заповедта за отчуждаване и в този срок дължимото парично обезщетение заедно с лихвите не бъде преведено по сметка на собственика на имота, заповедта за отчуждаване се обезсилва. В случая видно от представените, в хода на съдебното производство, доказателства дължимото на собственика обезщетение е било преведено в срока по чл. 29, ал. 6 от ЗОС. Имотът се счита отчужден от момента на превеждането на правоимащите на паричното обезщетение, определено във влязлата в сила заповед или съдебното решение.

При положение, че обезщетението е платено, имотът се счита отчужден, така че собственикът не разполага с признато от закона право да иска обезсилване на заповедта за отчуждаване.

Предвид изложените съображения, жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 от АПК, вр. чл.78, ал.8 от ГПК вр. чл.25 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в полза на Столична община следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева, с оглед своевременно направеното искане в отговора по жалбата.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. Д., ЕГН [ЕГН], чрез адв. С. Ц. – САК, срещу мълчалив отказ на Кмета на СО да бъде обезсилена Заповед за отчуждаване на ПИ по реда на глава III от ЗОС № СОА18-РД40-101 от 20.09.2018г. на Кмета на СО.

ОСЪЖДА М. А. Д. да заплати на Столична община юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лв.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на Р България в 14 -дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.